DHANA YA KIROHO KATIKA UISLAM

Ukadiriaji:

Maelezo: Njia ya kiroho ni ipi katika Uislamu na nafasi yake ni ipi katika maisha kwa ujumla?

Aina: Makala Imani za Uislamu Uislamu ni Nini

Na: Abul Ala Maududi (taken from islammessage.com)
Iliyochapishwa mnamo: 06 Dec 2021
Ilirekebishwa mara ya mwisho mnamo: 18 Nov 2021

Kujibu hili ni muhimu kusoma kwa uangalifu tofauti kati ya dhana ya Uislam ya kiroho na ile ya dini zingine na itikadi. Bila uelewa uliokuwa wazi wa tofauti hii, hufanyika mara nyingi, wakati wa kuzungumza juu ya hali ya kiroho katika Uislam, dhana nyingi dhaifu zinazohusiana na neno 'kiroho' bila kujua zinakuja akilini; basi inakuwa ngumu kwa mtu kufahamu kwamba hali hii ya kiroho ya Uislamu sio tu kwamba inaendeleza uwili wa kiroho na kimwili lakini ndicho kiini halisi cha muungano wake na umoja wa maisha.

Mgogoro wa Mwili - Roho

Wazo ambalo limeathiri zaidi hali ya fikira za falsafa na dini ni kuwa mwili na roho vinapingana, na vinaweza kukuwa tu kwa gharama ya kila mmoja. Kwa roho, mwili ni gereza na shughuli za maisha ya kila siku ni pingu ambazo huiweka katika kifungo na kuikamata katika makuzi yake. Hii bila shaka imesababisha ulimwengu kugawanywa kiroho na kidunia.

Wale ambao walichagua njia ya kilimwengu waliamini kuwa hawawezi kukidhi mahitaji ya kiroho, na kwa hivyo waliishi maisha ya kuthamini vitu na ya matamanio yao. Nyanja zote za shughuli za kidunia, iwe ya kijamii, kisiasa, kiuchumi au kitamaduni, zilinyimwa nuru ya kiroho; udhalimu na ubabe ndio yalikuwa matokeo.

Kinyume chake, wale ambao walitaka kuongoza njia ya ubora wa kiroho walikuja kujiona kama 'watukufu waliotengwa' kutoka ulimwenguni. Waliamini kuwa haiwezekani ukuaji wa kiroho kwenda sambamba na maisha ya 'kawaida'. Kwa maoni yao kujikana kwa mwili na kuhujumu mwili kulikuwa muhimu kwa ukuaji na ukamilifu wa roho. Waligundua mazoezi ya kiroho na mazoea ya kujinyima ambayo yaliua tamaa za mwili na kufifisha hisia za mwili. Walichukulia misitu, milima na maeneo mengine ya faragha kama bora kwa maendeleo ya kiroho kwa sababu msukosuko wa maisha ungeingiliana

na tafakari zao. Hawakuweza kufikiria ukuaji wa kiroho isipokuwa kwa kujiondoa ulimwenguni.

Mgogoro huu wa mwili na roho ulisababisha kuibuka kwa mawazo mawili tofauti kwa uzima wa mwanadamu. Moja ilikuwa mwanadamu anapaswa kuzungukwa na kila raha inayowezekana ya vitu na kujiona si chochote bali ni mnyama. Wanaume walijifunza kuruka kama ndege, kuogelea kama samaki, kukimbia kama farasi na hata kutisha na kuharibu kama mbwa mwitu lakini hawakujifunza kuishi kama wanadamu watukufu. Nyingine ilikuwa kwamba akili hazipaswi kutiishwa tu na kushinda lakini nguvu za ziada za hisia zinaamshwa na kupunguza hisia za ulimwengu. Pamoja na ushindi huu mpya wanadamu wangeweza kusikia sauti za mbali kama seti zenye nguvu zisizo na waya, kutazama vitu vya mbali kama vile mtu anavyofanya kwa darubini, na kukuza nguvu ambazo kwa kugusa tu kwa mkono wao au kutazama tu kunaponya isiyowezekana kuponywa.

Mtazamo wa Kiislamu unatofautiana kabisa na njia hizi. Kulingana na Uislamu, Mungu ameiteua roho ya mwanadamu kama Khalifah (msimamizi) katika ulimwengu huu. Ameiwekeza kwa mamlaka fulani, na kuipatia majukumu na wajibu fulani katika utimilifu ambapo ameiwekea mwili mzuri na bora. Mwili umeundwa na kitu cha kipekee cha kuruhusu roho kuitumia katika kutekeleza mamlaka yake na kutimiza majukumu na wajibu wake. Mwili sio gereza la roho, lakini ni sehemu yake ya kazi au kiwanda; na ikiwa roho inataka kukua na kuendelea, ni kupitia sehemu hii ya kazi. Kwa hivyo, ulimwengu huu sio mahali pa kuadhibiwa ambapo kwa bahati mbaya roho ya mwanadamu hujikuta, lakini uwanja ambao Mungu ameutuma kufanya kazi na kufanya wajibu wake kwake.

Hivyo maendeleo ya kiroho hayapaswi kuchukua muundo wa mwanadamu anayegeuka kutoka kwenye sehemu ya kufanyia kazi na kurudi kwenye kona. Badala yake, mwanadamu anapaswa kuishi na kufanya kazi ndani yake, na kutoa matokeo bora juu yake mwenyewe kwa jinsi anaweza. Ni katika hali ya mtihani kwake; kila nyanja na mzunguko wa maisha, kama ilivyokuwa, karatasi ya maswali: nyumba, familia, kitongoji, jamii, soko, ofisi, kiwanda, shule, mahakama za sheria, kituo cha polisi, bunge, mkutano wa amani na uwanja wa vita, vyote vinawakilisha karatasi za maswali ambazo mwanadamu ameitwa kujibu. Ikiwa ataacha karatasi ya maswali tupu, bila shaka atashindwa mtihani . Mafanikio na maendeleo yanawezekana tu ikiwa mwanadamu atayatoa maisha yake yote katika mtihani huu na kujaribu kujibu karatasi zote za maswali kadri anavyoweza.

Uislamu unakataa na kulaani maoni ya maisha ya kujinyima raha, na inapendekeza seti ya njia na michakato ya ukuaji wa kiroho wa mwanadamu, sio nje ya ulimwengu huu bali ndani yake. Mahali halisi pa ukuaji wa roho ni katikati ya maisha na sio katika sehemu za upweke za kuzima kiroho.

Kipimo cha Maendeleo ya Kiroho

Sasa tutajadili jinsi Uislamu unahukumu ukuaji au kuzoroteka kwa roho. Katika nafasi yake kama msimamizi (Khalifah) wa Mungu, mwanadamu ana wajibika kwake kwa shughuli zake zote. Ni jukumu lake kutumia nguvu zote ambazo amepewa kulingana na mapenzi ya Kimungu. Anapaswa kutumia kwa kiwango kamili rasilimali na uwezo aliopewa kwa kutafuta idhini ya Mungu. Katika shughuli zake na watu wengine anapaswa kuishi kwa njia ya kujaribu kumpendeza Mungu. Kwa kifupi, nguvu zake zote zinapaswa kuelekezwa kwa kusimamia mambo ya ulimwengu huu kwa njia ambayo Mungu anataka yaendeshwe. Mwanadamu bora afanye hivi, kwa hali ya uwajibikaji, utii na unyenyekevu, na akiwa na lengo la kutafuta radhi ya Mola, atakuwa karibu zaidi na Mungu. Katika Uislamu, ukuaji wa kiroho ni sawa na ukaribu na Mungu. Hivyo, hataweza kumkaribia Mungu ikiwa ni mvivu na siyo mtiifu. Na kuwa mbali na Mungu kunaashiria, katika Uislamu, kuanguka kiroho na kuzorota kwa mwanadamu.

Kutoka katika mtazamo wa Uislamu, hivyo, mzunguko wa shughuli ya mwanadamu mwenye dini na mwanadamu wa kidunia ni sawa. Sio tu kwamba wote watafanya kazi katika nyanja moja; mwanadamu mwenye dini atafanya kazi kwa shauku kubwa kuliko yule wa kidunia. Mwanadamu mwenye dini atakuwa mwenye bidii kama mtu wa ulimwengu hakika, anafanya kazi zaidi katika maisha yake ya nyumbani na kijamii, ambayo huanzia eneo la nyumbani hadi uwanja wa sokoni, na hata kwenye mikutano ya kimataifa.

Kinachotofautisha matendo yao itakuwa asili ya uhusiano wao na Mungu na malengo nyuma ya matendo yao. Chochote anachofanya mwanadamu mwenye dini, yatafanywa kwa hisia kwamba anajibika kwa Mungu, kuwa lazima ajaribu kulinda mapenzi ya Mungu, Kuwa matendo yake lazima yawe kulingana na sheria za Mungu. Mtu ambaye asiye na imani ya dini atakuwa asiyejali ya Mungu na ataongozwa na matendo yake tu na nia zake za kibinafsi. Tofauti hii inafanya maisha yote ya mwanadamu mwenye dini kufanya shughuli zake zote kuwa za kiroho, na maisha yote ya mwanadamu wa kidunia ataishi bila kuwa na cheche ya kiroho.

Anwani ya wavuti ya makala hii:

https://www.islamreligion.com/sw/articles/10033/dhana-ya-kiroho-katika-uislam

Hakimiliki © 2006-2020 Haki zote zimehifadhiwa. © 2006 - 2023 IslamReligion.com. Haki zote zimehifadhiwa.